

Nr 1.

Av herr **Senander m. fl.**, om dyrtidstillägg å folkpensionsförmå-
nerna.

Då den nya folkpensionslagen förelåg till behandling vid 1946 års riksdag påyrkades från kommunistiskt håll bl. a., att de nya pensionernas köpkraft borde skyddas genom införande av rörligt dyrtidstillägg. Redan då kunde det nämligen förutses, att en betydande prisstegring skulle komma att ske innan den nya lagen trädde i kraft, varigenom de nya pensionsförmånernas värde skulle bli avsevärt nedsatt. Riksdagen avlog emellertid motionen, men förutsatte, att regeringen skulle ha sin uppmärksamhet riktad på frågan och i tid vidtaga åtgärder i syfte att skydda pensionernas realvärde.

Även vid förra årets riksdag ingav den kommunistiska gruppen motion i samma syfte. Även denna motion avslogs emellertid av riksdagen.

Under sistlidne juli månad uppdrogs åt socialvårdskommittén att utreda frågan om kompensation åt folkpensionärerna för de stegrade levnadskostnaderna. Utredningsresultatet har sedermera offentliggjorts. Såvitt därav framgår har emellertid socialvårdskommittén icke framställt något direkt yrkande. Den har endast inskränkt sig till att referera utredningsresultatet. Av detta framgår, att kommittén ifrågasatt ett särskilt levnadskostnadsindex för folkpensionärerna, varvid bostadskostnaden, bränsleposten och skatteposten skulle uteslutas vid indexberäkningen. Efter en sådan »rensning» av index för folkpensionärerna skulle levnadskostnaderna från juni månad 1946 till september månad 1947 endast ha stigit med 4,9 procent. Om emellertid hänsyn tages till den fördyring av folkpensionärernas levnadskostnader som kommer att inträffa efter den 1 januari i år genom att livsmedelsrabatterna slopas, skulle stegringen uppgå till 12,1 procent.

Det finns åtskilligt att invända mot socialvårdskommitténs indexberäkningar i detta fall. Vi vilja emellertid nu endast fastslå, att den verkliga prisstegringen, sedan socialvårdskommittén i slutet av år 1945 framlade sitt förslag, är avsevärt högre än de 4,9 procent kommittén nu anger som siffra för levnadskostnadsstegringen. Socialvårdskommittén hade heller inte kunnat komma till den låga siffra den anger utan att tillgripa en kraftig »rensning» av index för folkpensionärerna.

Då vi emellertid för det närvarande avstå från att inlåta oss på en diskussion om grunderna för indexberäkningarna, så beror detta uteslutande

på att vi icke därigenom vilja hindra en snabb lösning av frågan om dyrtidskompensation åt folkpensionärerna. Redan nu är tiden knapp på grund av statsmakternas obenägenhet att redan vid den nya lagens tillkomst skapa garantier för bevarandet av de nya förmånernas realvärde. Det minsta som nu kan fordras är, att riksdagen så snabbt som möjligt förverkligar socialvårdskommitténs utredningsresultat som ett provisorium. Att en särskild indexberäkning tillskapas för folkpensionärerna synes oss på intet sätt vara självklart, varför spørsmålet därom bör ytterligare övervägas.

Med hänvisning till vad som här anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta

att dyrtidstillägg å folkpensionsförmånerna måtte fr. o. m. den 1 januari i år utgå med 12 procent, motsvarande en förhöjning av folkpensionernas generella belopp med 120 kr. för ensamstående, 96 kr. för vardera av två makar och 72 kr. för änka; samt

att bemyndiga Kungl. Maj:t att vid fortsatt levnadskostnadsstegring företaga erforderliga höjningar av sagda belopp.

Stockholm den 10 januari 1948.

K. E. Senander.

Gösta Kempe.

Gunnar Adolfsson.

Helmer Holmberg.

Axel Nordström.

O. F. Persson.
